

vis Indretning, der bærer sig ved visse dertil henlagte Indtægter, saa har den, der faar Bestyrelsen, Ansvaaret for, at det opretholdes, som der er givet Grundlag for ved Indretningen og dens Indtægter, men ikke videre. Hvis man giver en vis Myndighed Bestyrelsen af et Hospital, som har visse Eiendomme, saa er den ansvarlig for, at disse Eiendomme ikke bortbøfles, men naar Hospitalet findes utilstrækkeligt til sit Diemed, eller dets Indtægter uden Bestyrelsens Brøde gaa tabte, saa vil det ikke kunne paalægges denne at oprette et nyt eller bedre Hospital. Fordi man henlægger Færgevesenet med de Indretninger, Privilegier og Anordninger, der nu høre dertil, til Amtsraadene, ville disse ikke faae det mindste Ansvar, naar der er Spørgsmaal om, at Færgevesenet ikke kan bæres af de Indtægter, det nu har, og derfor Færgeren maa neblægges, eller den ikke er tilstrækkelig til det Diemed, som den skal tjene, og der derfor maa skæbes noget Nyt. Men vil man saa have det almindelige Spørgsmaal besvaret, hvor Ansvaaret da er for, at der, hvis en Færge nu opgives, da kommer en ny i Stebet eller en anden og bedre Indretning, en bedre Transport, end Færgeren nu yder, ja saa er der ikke Andet at sige, end at der ikke er Noget, der er forpligtet, hverken Amtet eller Staten. Naar saadanne Spørgsmaal foreligger, saa kommer man til at undersøge, hvilke Interesser der kræve, at der faas noget Andet eller noget Nyt og Bedre, end der hidtil har været, og saa maa man se at udjævne Interesserne. Staten har en Interesse i, at alle Landsdele have en naturlig og god Forbindelse, men de nærmest tilgrændsende Egne have en nærmere og speciellere Interesse, og disse Interessere maa altsaa søge at komme overens om at faae Formaalet opnaaet ved hver at yde i Forhold til Interessens Vigtighed. Saalænge der er Spørgsmaal om Smaaating, vil Staten sige, at det interessere den meget lidt, at der kommer en Forbindelse imellem de paagjældende smaa Distrikter, men det kan være meget ønskeligt for Omegnen, og den maa altsaa sørge derfor. Man kan ikke opsette at ordne, hvorledes Bestyrelsen af og Tilsynet med det nuværende Færgevesen paa det Grundlag, det har, skal være, efter en almindelig Lovbestemmelse, som først skal gives, om hvorledes nye Kommunikationsmidler skulle tilveiebringes til at træde i Stebet for et forsvindende Færgevesen eller til at afløse et ikke længere tilstrækkeligt Færgevesen. Det Spørgsmaal foreligger ikke.

Ordføreren: Det følger af sig selv, at Udvalget under sine Forhandlinger angaaende denne Sag jo vistnok ogsaa har følt, at det vilde være bedre, om man, samtidig med at træffe nye Bestemmelser om, hvor Bestyrelsen af Færgevesenet skal ligge, tillige kunde give klare og udtømmende, tilstrækkelige Regler om, hvorledes Pengene skulle tilveiebringes til Forbedringer og Udvidelser;

men saaledes forelaa Sagen ikke for os. Sagen forelaa saaledes for os, at der kun blev givet os et Forslag om, hvor Bestyrelsen af Færgevesenet skulde være, og med Hensyn til Udgifterne forelaa der ingen bestemte Forslag. Vi kunde derfor ikke gaa ud fra Andet end, at det maatte være Regjeringens Mening, og det er jo ogsaa blevet stadfæstet i Dag ved de gjentagne Forsikringer, vi have faaet, at med Hensyn til Spørgsmaalet om Udgifternes Udredelse skulde Alting blive ved det Gamle, skulde den hele gjældende Retstilstand vedblive at bestaa, og det er det, som har været det Levende for os ved at stille vort Vædringsforslag. Vi have søgt at holde os paa det Standpunkt, og derfor have vi søgt at bortfjerne nogle Bestemmelser, som efter vor Mening kunde lede til den Antagelse, at disse Udgifter for nogen Del vare gaaede over paa Amtene. Jeg tror nemlig i Modsetning til, hvad det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Madvig) udtalte, at i Anliggender af denne Natur vil det ikke let kunne være Andet end, at den offentlige Mening vender sig med sine Klager og Fordringer til den Autoritet, som har Bestyrelsen, og derfor mente vi, at det, naar Lovforslaget gaar ud paa at lægge Bestyrelsen over til Amtsraadet, var nødvendigt, naar man ikke vilde have, at Amtsraadet skulde have nogen større pekuniær Forpligtelse end hidtil, da at udtale dette bestemt. Derfor var det efter vor Formening naturligt i et Lovforslag, som siger, at Bestyrelsen henlægges til Amtsraadet, at udtale, hvad maaste ellers ikke behøvedes at siges udtrykkelig, at Forpligtelsen til at udrede Udgifterne ikke var gaaet over paa Amtsraadet, og det er Grunden til, at Udvalget i sit Vædringsforslag har betjent sig af de Udtryk, at Udgifterne ikke paahvile Amtsraadet. I disse Ord ligger naturligvis ikke, at Amtsraadet ikke maa give Noget til Færgevesenet, men kun, at det ikke er Amtens Blikt at forbedre Færgevesenet eller skaffe det nye Indretninger. Det følger jo af sig selv, at Amtene meget godt derfor kunne yde Noget; der er jo andre Ting, som Amtsraadene kunne yde Penge til efter Landkommunallovens § 48, til Spisskoler, Hedeplantninger o. s. v., der ogsaa ere Ting, som det ikke paahviler Amtsraadene at underholde. Gamte paa samme Maade som her kan altsaa Amtsraadet udrede Bidrag til Færgevesenets Forbedring. Derfor er det, at Udvalget paa Sagens nuværende Standpunkt og saalænge Spørgsmaalet om nye Regler for Udgifternes Udredelse ikke foreligger, har troet det rigtigst at opstille Regler, der saa skarpt som muligt præcisere den nuværende Tingens Tilstand, og troet det aldeles berettiget fra Amtsraadens Side, at de vilde værges sig imod Udtryk og Bestemmelser, hvoraf noget Mødsat kunde udledes. Derfor maa Udvalget vedblivende fastholde det Standpunkt, som vi have udtalt oftere, nemlig at tilraade Thinget at stemme imod det Vædrings-